

højeste Formuer efter en stærkt stigende Skala og med et særligt Formaål for Øje, nemlig successiv Afbetaling af vor Statsgæld.

De øvrige Punkter, „København“ er inde paa, er Importregulering saadan ganske i al Almindelighed uden nærmere Forklaring om, hvad det er, vi har sagt; navnlig har vi lagt stærk Vægt paa den Importbegrænsning, som er nødvendig, hvis vi vil forhøje vor Valuta og forbedre Handelsbalancen. Tvangslovgivning i al Almindelighed — det skriver det Blads Redaktør, som i Fjor trumfede en Tvangslovgivning paa det militære Omraade igennem uden en Gang at turde lade det forelægge for Vælgernes! Og saa Millionbevillinger til Statsekspementer, det er saadanne Ting som Lille Bælt's Broen, som de Konservatives Ordfører (Korsgaard) forleden stod op og sagde, han var Tilhænger af, og som ikke vil betyde en Merudgift for Staten, men som vil betyde en aarlig Besparelse. Saadan forvrænges og forvanskes Kendsgerningerne, vort Program, vore Standpunkter, vore Ord, hvor de ikke helt forties.

Fremtidsudsigterne er altsaa ingenlunde lystelige for en ny Flertalsregering, men alligevel, hvis Vælgernes Flertal vil det, hvis det arbejdende, lidende Folk ønsker det og giver det til Kende ved Valget, er det vor Pligt at tage dette Ansvar, lige meget hvor byrdefuldt det er, og saa tror jeg, det let vil forme sig saadan, at der bliver Enighed om, hvordan Bjørnens Hud skal deles. Efter de Taler, som er holdt her i Tinget fra Socialdemokratiets højtærede Ordfører forleden Dag og fra det radikale Venstres Ordfører (Rode), staar det for mig som ganske givet, at derom vil der ikke blive store Vanskeligheder. Ja det er klart, som det er blevet sagt fra begge Sider, at de to Partier, der eventuelt kan komme til at danne det nye Flertal, naar det nuværende Styre er faldet, er fuldstændig frie, uafhængige og selvstændige Partier. Og skal de kunne enes om at være Basis for en Regering i den kommende Valgperiode, maa der føres en fri Forhandling om Arbejdsprogrammet og Regeringens Sammensætning mellem disse fuldkommen frie og uafhængige Partier. Jeg tvivler ikke om, at der kan naas et Grundlag for en leve- og arbejdsdygtig Regering. At et Parti, der

er mindre overfor et andet Parti, der er noget større, i denne Sammenhæng ogsaa vil øve sin Indflydelse, er jo givet. Det behøver man ikke særlig at sige, at vi Socialdemokrater vil være tilbøjelige til at yde et Mindretal enhver rimelig Indflydelse. Vi har jo netop bebrejdet Mindretallet indenfor den nuværende Regeringskoalition, det konservative Folkeparti, at det i alt for ringe Grad har gjort sin Indflydelse gældende indenfor Blokken. Hvorfor skulde vi da ikke unde et andet Parti en rimelig Indflydelse, der svarer til dets Styrke og hele Stilling? Jeg tror derfor ikke, at der vil være uovervindelige Vanskeligheder for at danne en leve- og arbejdsdygtig Regering. Og det Folk, hvis Flertal skaber et andet Flertal her i Salen, vil ganske sikkert forlange, at alle tager Konsekvenserne deraf, og det vil gaa dem ilde, hvem det nu maatte være, der ikke vilde være med til at tage disse Konsekvenser. Det vilde være et Bedrag overfor det Folk, der har skabt dette nye Flertal. Der er altsaa stor Sandsynlighed for, at denne Situation, hvor vanskelig den end i mange Henseender vil blive for den nye Regering, dog vil komme til at foreligge.

Ser vi paa de nuværende Regeringspartier, synes jeg, man maa erkende, at de gaar til Valg meget stærkt belastede. Jeg skal her nævne et særligt Punkt, som jeg synes er en meget alvorlig Belastning, en fuldkommen Jernkugle, som Ministeriet Neergaard slæber med sig, naar det nu skal drage i Leding. Det er Dollarslaanene. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti berørte dette Punkt forleden. Alene det, at det nu ogsaa berøres fra den Side, at de Konservatives Ordførere ønsker Oplysning af Statsministeren om dette Forhold og Landmandsbankens Forhold til disse Laan, er et Tidens Tegn, og det maa for den højtærede Finansminister være et meget foruroligende Tidens Tegn. Den ærede Ordfører for det radikale Parti gik videre. Han stillede i den korte Samling, vi havde i Forsommeren, en Forespørgsel. Flertallet greb da til det ganske uhørte og usædvanlige Middel at nægte denne Forespørgsel Fremme. Jeg har ogsaa et Par Ord at sige i Anledning af disse Dollarslaan og særlig da om, hvorvidt Optagelsen overhovedet var nødvendig. Jeg strejfedes det allerede ved